

K dnešní 23. neděli po Trojici nabízí ekumenický lekcionář tyto biblické texty:

Příslaví 31; Žalm 128; 1 Tesalonickým 5: 1-6
Evangelium podle Matouše 25:14-30

Bude tomu, jako když člověk, který se chystal na cestu, zavolal své služebníky a svěřil jim svůj majetek, jednomu dal pět hřiven, druhému dvě, třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval.

Odcestoval. Na jak dlouho budeme sami s tím, co nám svěřil? Nevíme.

Nejistota nám komplikuje rozhodování. Každé/mu.

Leda, že bychom v nejistém čase objevili jistou možnost.

Co můžeme dělat s tím, co je nám Bohem svěřeno?

Co můžeme dělat v době, která potrvá neznámo jak dlouho?

Když dostaneme **důvěru**, k čemu nás to vede?

Dostali jsme jí – kolik?

Ten, který přijal pět hřiven, ihned se s nimi dal do podnikání a vyzískal jiných pět. Tak i ten, který měl dvě, získal jiné dvě. Ten, který přijal jednu, šel, vykopal jámu a ukryl peníze svého pána.

Měřítka důvěry neznám, počítat ji neumím ani do pěti.

Ale věřím, že důvěra je ohromný dar mezi námi a v nás.

Věřím i tomu, že je od Boha, který to s námi myslí dobře.

Kéž by se z toho zrodila i nová tvořivost a nápaditost a inspirace. Kam s ní? Ke komu? Pro koho?

Po dlouhé době se pán těch služebníků vrátil a začal účtovat. Přistoupil ten, který přijal pět hřiven, přinesl jiných pět a řekl: ‚Pane, svěřil jsi mi pět hřiven; hle, jiných pět jsem jimi získal.‘ Jeho pán mu odpověděl: ‚Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.‘ Přistoupil ten se dvěma hřivnami a řekl: ‚Pane, svěřil jsi mi dvě hřivny; hle, jiné dvě jsem získal.‘ Jeho pán mu odpověděl: ‚Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.‘

Radost bývá do nebe volající.

Zvlášť tehdy, když to na konec mezi námi s důvěrou dobře dopadne, když se rozroste.

Přistoupil i ten, který přijal jednu hřivnu, a řekl: ‚Pane, poznal jsem tě, že jsi tvrdý člověk, sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Báť jsem se, a proto jsem šel a ukryl tvou hřivnu v zemi. Hle, zde máš, co ti patří.‘ Jeho pán mu odpověděl: ‚Služebníku špatný a líný, věděl jsi, že žnu, kde jsem nezasel, a sbírám, kde jsem nerozsypal. Měl jsi tedy dát mé peníze peněžníkům, abych přišel a to, co mi patří, si vybral s úrokem. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven! Neboť každému, kdo má, bude dáno a přidáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má. A toho neužitečného služebníka uvrhněte ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.‘

Pro radost by to opravdu nebylo, kdybychom dostali důvěru a pak dělali jakoby Nic.

Pro radost by to nebylo, kdybychom už nevěřili, že by se kdy mohla mezi námi důvěra ujmout.

Milý Bože, myslíme na to, co jsi nás svěřil.

Prosíme o odvahu k tvořivosti a o naději zakotvenou v tobě.

Modlíme se za ty, které jsme dnes nepotkali, protože to nebylo možné.

Spoj nás s nimi v tvém Duchu, když se modlíme... Amen.

Slovo milosti:

Vy všichni jste synové a dcery světla, synové a dcery dne. Nepatříme noci ani temnotě. (1Tes 5,5)

Blaze těm, kdo žijí to, co je podstatné.